

ת"פ 51671/11/15 - מדינת ישראל - שלוחת תביעות כפר-סבא נגד א ע

בית משפט השלום בכפר סבא

ת"פ 51671-11-15 מדינת ישראל נ' ע'

ת"פ 7672-05-17 מדינת ישראל נ' ע'

לפני כבוד השופט אביב שרון

בעניין: מדינת ישראל - שלוחת תביעות כפר-סבא המאשימה

ע"י ב"כ עו"ד דנית שושן

נגד

א ע הנאשם

ע"י ב"כ עו"ד פאדי חמדן

גזר דין

1. הנאשם, יליד 1975, הורשע לאחר שמיעת הראיות, בעבירות של **תקיפה (סתם) בן זוג**, בניגוד לסעיף 382(ב) לחוק העונשין, תשל"ז-1977; **ואיומים**, בניגוד לסעיף 192 לחוק העונשין (להלן - **התיק העיקרי**). ביום 13.12.17, עובר לטיעונים לעונש, צירף הנאשם ת"פ (כ"ס) 7672-05-17 בו הורשע על פי הודאתו ביום 28.11.17 (לפני כב' הש' גרינברג) בשני אישומים, בעבירות של **תקיפה הגורמת חבלה של ממש (בן זוג)**, בניגוד לסעיף 382(ג) לחוק; **ואיומים**, בניגוד לסעיף 192 לחוק (**אישום אחד**); **ותקיפה סתם (בן זוג)**, בניגוד לסעיף 382(ב) לחוק; ואיומים, בניגוד לסעיף 192 לחוק (**אישום שני**) (להלן - **התיק המצורף**).

2. על פי הכרעת הדין בתיק העיקרי, הנאשם והמתלוננת הם בני זוג נשואים מזה חמש שנים ומתגוררים בביתם שב... יחד עם ארבעת ילדיהם. ביום 2015 בשעה 18:30 התגלע ויכוח בין הנאשם למתלוננת במהלכו ביקשה המתלוננת לברר מדוע צעק על בנם ומשיגשה אליו, החל להכותה באגרופים ובבעיטות. באותן הנסיבות פנתה המתלוננת לחדרו של הבן, וכאשר יצאה, תקף אותה הנאשם בכך שהיכה אותה במכות אגרופ ובעט בה. המתלוננת נפלה לרצפה והנאשם - בעודו אווז סכין מטבח בידו - איים עליה בכך שאמר לה שירצח אותה. בתגובה, ברח המתלוננת עם ילדיה לאחד החדרים בבית והזעיקה משטרה.

3. ביום 2.4.17, טרם שמיעת הטיעונים לעונש, הופנה הנאשם לצורך קבלת חוות דעת מהממונה על עבודות השירות.

4. כאמור, לאחר מתן הכרעת הדין המרשיעה בתיק העיקרי, שב הנאשם וביצע עבירות אלימות נוספות כנגד המתלוננת, כמפורט בכתב האישום המתוקן בתיק המצורף, כדלקמן:

א. **אישום ראשון** - ביום 2017 בשעות הבוקר, התגלע ויכוח טלפוני בין הנאשם למתלוננת על רקע הגשת בקשת גירושין על ידה, במהלכו קילל הנאשם את המתלוננת ואיים עליה כי יהרוג אותה. בשעות הערב, הבחין הנאשם בטפסי הגירושין שהגישה המתלוננת. אז, החל להשתולל ולאיים על המתלוננת כי הוא ירצח אותה. באותן הנסיבות ניגש הנאשם לחדרן של בנותיו בנות ה-4 וה-12, הוציאן מחוץ לחדר ואמר להן לצאת מהבית. מיד ובסמוך תפס הנאשם את המתלוננת בשתי ידיה, גרר אותה בכוח לחדרן של הבנות הקטנות, והעיפה על המיטה. הנאשם החל לקלל את המתלוננת והטיח בה כי היא שונאת את אחותו ואז אמר לה כי ירצח אותה והיא לא תחיה יותר. הנאשם בעט ברגליה של המתלוננת ואז לקח כבל של מטען פלאפון וחנק את המתלוננת באמצעות הכבל. בתגובה למעשיו, ובכוונה להתגונן, בעטה המתלוננת בנאשם על מנת להרחיקו ממנה וכן הכניסה אחת מאצבעותיה בין הכבל לצווארה על מנת שלא תיחנק. לאחר מכן, קם הנאשם מהרצפה וצעק לנאשמת כי הוא הולך להביא סכין לשחוט אותה והלך לכיוון המטבח. בתגובה לכך התחננה המתלוננת שיחוס עליה ואמרה לנאשם כי היא אשמה ומצטערת, וזאת על מנת שיניח לה. הנאשם נעצר לבסוף על ידי אחיו שהגיע לבית, והחזיקו על מנת שיירגע תוך שהנאשם ממשיך לאיים על המתלוננת שיהרוג אותה, אז ברח המתלוננת לחדר בקומה השנייה בבית ונעלה את עצמה בתוך החדר עד אשר הגיעה המשטרה. כתוצאה ממעשי הנאשם נגרמו למתלוננת סימנים אדומים והמטומות בידה וברגלה ואלו הן חבלות של ממש. בהמשך, משהגיע לבית שוטר פנה אליו הנאשם באומרו "לא קרה פה כלום, הכל בסדר, תלכו מפה".

ב. **אישום שני** - כשבועיים עובר לאירוע המתואר באישום הראשון, התגלע ויכוח בין הנאשם למתלוננת על רקע קבלת הזמנה בעניינו לממונה על עבודות השרות. במהלך הוויכוח, השתולל הנאשם בבית, קילל את המתלוננת ואיים שירצח אותה. מיד ובסמוך, ניגש הנאשם למטבח ולקח סכין מאחת המגירות, התקרב למתלוננת והצמיד את הסכין לצווארה, תוך שהילדים הקטנים מתחננים בפניו שיעזוב את המתלוננת עד שלבסוף הניח לה.

תסקירי שירות המבחן

5. בעניינו של הנאשם התקבלו שני תסקירים. מתסקיר מיום 16.5.18 עולה, כי הנאשם כבן 43, נשוי ואב לארבעה ילדים בגילאי 5-13 שנים, תושב טירה, מתגורר בנפרד מהמתלוננת וילדיו כחלק מתנאי שחרורו ועובד כנהג משאית בחברה לעבודות עפר. במסגרת הליך המעצר המליץ השירות, חרף הסיכון במצבו, לשלב בטיפול ב"בית נועם" לטיפול בגברים שגילו התנהגות אלימה כלפי בנות זוגם, אולם חודש לאחר ששולב בטיפול הורחק הנאשם על רקע התרשמות ממצב נפשי שאינו מאפשר את המשך הטיפול במקום, ומאבחון פסיכיאטרי שנערך לו עלה כי חווה חרדה ודיכאון והומלץ על טיפול תרופתי אותו ממשיך ליטול גם היום. בהמשך, הופנה הנאשם לטיפול ב"מרכז לשלום המשפחה" באזור מגוריו, ושולב בקבוצה טיפולית בנושא אלימות במשפחה ותיעול כעסים, וניכר כי חל שיפור ביכולתו לשתף בקשייו, משתף פעולה ומתמיד להגיע למפגשים כנדרש, הגם שעדיין מצוי בשלב ראשוני של הטיפול.

בהתייחסותו לעבירות שביצע, לקח הנאשם אחריות על התנהגותו האלימה, וציין כי מאופיין בעצבנות יתר. מהערכת הסיכון בעניינו של הנאשם עלה כי התנהגותו האלימה התרחשה על רקע סף תסכול נמוך עמו מתמודד, כמו גם מטענים רגשיים שצבר במערכת היחסים הזוגית, וההתרשמות מהסלמה בהתנהגותו האלימה עובר לעבירות על רקע לחצים כלכליים בהיותו מפרנס יחיד ועקב הלוואות כספיות שנטלו בני הסוג לפתיחת עסק שכשל עבור המתלוננת.

בשיחה עם המתלוננת, חזרה והדגישה את התנהגותו האלימה של הנאשם כלפיה, תארה גישה כוחנית ושתלטנית מצדו ולתפיסתה מערכת היחסים ביניהם התדרדרה בעיקר לאחר כישלון העסק שהקימה, כישלון בה האשימה הנאשם. בנוסף תארה כי חווה מתח רב עקב הלחצים הכלכליים הכבדים עליו בהיותו מפרנס יחיד באותה עת, וכי בשנתיים האחרונות הנאשם אינו מתקשר באופן ישיר עמה ומגיב בתוקפנות.

שירות המבחן העריך כי רמת הסיכון במצבו של הנאשם להישנות התנהגות אלימה כיום הינה **בינונית**, זאת על רקע מאפייני אישיותו האימפולסיבית והאלימה, ההסלמה במערכת היחסים הזוגית בשנים האחרונות, הדינמיקה של מערכת היחסים הזוגית והעדר מיומנויות תקשורת מפותחות, ביטויי האיום מצדו, מצב כלכלי ירוד וקושי להתמודד עם מצב זה, חווית פגיעה, נחיתות ודימוי עצמי וגברי נמוכים למול המתלוננת, מצבו הנפשי כיום והאפקט של ההליך המשפטי עליו ומצבה של המתלוננת.

עם זאת, מנה השירות כגורמי סיכוי לשיקום במצבו את יכולתו לעמוד בגבולות ולהיענות לגורמי סמכות, התמדה בעבודה ודאגה לפרנסת המשפחה, השתלבות בטיפול, מודעות לפסול בהתנהגותו האלימה ולקיחת האחריות על המעשים.

לאור האמור, הומלץ על המשך שילובו של הנאשם בהליך הטיפול המשמעותי והמעמיק בו החל טרם סיום ההליך המשפטי, ולשם כך התבקשה דחייה של כשלושה חודשים.

6. בתסקיר המשלים מיום 14.10.18 ציין השירות כי הנאשם התמיד בהגעה למפגשים הקבוצתיים בהליך הטיפול נדרש ומשתף פעולה **בהתאם לשלב הראשוני בו מצוי**, כשלמרות שעולים קשיים מצדו בתפיסה והבנה של התכנים הטיפולים, ההערכה היא כי התמדתו בהליך הטיפול תסייע לו לפתח יכולות ולרכוש כלים שיפחיתו סיכון לשימוש בתוקפנות ואלימות. בתקופת הדחייה דיווחה המתלוננת על שיפור מסוים בהתנהגותו של הנאשם כלפיה וכלפי ילדיהם אשר ערך מאמץ לתקשורת ישירה חיובית ובונה, ניסה להימנע מעימותים, והשקיע רבות בעבודה לצורך פרנסת המשפחה.

בנסיבות אלה, המליץ שירות המבחן על הטלת צו מבחן לשנה במהלכו ימשיך הנאשם את ההליך הטיפולי במסגרת "המרכז לשלום המשפחה", לצד הטלת מע"ת מרתיע, זאת לאחר שהשירות נמנע מהמלצה על צו של"צ נוכח מצבו הכלכלי הדחוק.

טיעוני ב"כ הצדדים

7. ב"כ המאשימה טענה כי הנאשם הורשע בשני תיקים בגין עבירות אלימות כלפי המתלוננת, כשבתיק המצורף, שב הנאשם וביצע את עבירות האלימות כלפיה כחודש לאחר הרשעתו בתיק העיקרי, בתקופה בה הופנה לממונה על עבודות השירות. התובעת הפנתה לנסיבות לחומרא, ובכלל זה לעובדה כי מדובר במסכת אלימה מתמשכת, כלפי אותה מתלוננת, לעיני הילדים הקטינים, בין היתר בהיותה שרועה על הרצפה, וכללה בעיטות, אגרופים וסטירות, וכן לעובדה שהנאשם לא פתח מיד את הדלת לשוטרים שהגיעו לבית, לאחר שהוזעקו על ידי המתלוננת שנעלה באחד החדרים. עוד נטען כי התיק המצורף מעיד על הסלמה בהתנהגותו של הנאשם, נוכח עיתוי ההתנהגות ואופייה, שכללה הצמדת סכין לצווארה של המתלוננת ואיום ברצח, לעיני הילדים, וחניקתה באמצעות כבל של טלפון סלולארי, תוך גרימת חבלות למתלוננת. לטענת המאשימה הנאשם לא לקח אחריות על מעשיו, לא חסך את עדותה של המתלוננת וניהל הוכחות עד

תום בתיק העיקרי, כשחומרה יתרה נודעה לפחד שניכר במתלוננת עת העידה מעל דוכן העדים עד כי התקשתה לחזור על דבריה במשטרה והוכרזה "**עדה עויינת**". לגבי האישום בתיק העיקרי עתרה המאשימה לקביעת מתחם עונש הולם הנע בין 10 ל-20 חודשי מאסר, כאשר יש למקם עונשו של הנאשם בשליש התחתון. לגבי האישום הראשון בתיק המצורף עתרה המאשימה למתחם הנע בין 14 ל-30 חודשי מאסר, ובאישום השני למתחם הנע בין 10 ל-24 חודשי מאסר, כשאת עונשו של הנאשם יש למקם באמצעם של שני המתחמים.

ב"כ המאשימה הפנתה לתסקירי שירות המבחן בעניינו של הנאשם, בטענה כי מהם עולה שהסיכון הנשקף מהנאשם להתנהגות אלימה לא פחת, הוא עדיין מתקשה בתפיסה והבנה של התכנים הטיפוליים וההערכה מסוייגת ומתייחסת לשיפור מסוים בלבד בהתנהגותו. על כן, סבורה ב"כ המאשימה כי המלצת התסקיר מרחיקת לכת, שכן מבכרת את שיקול השיקום בעניינו של מי שעדיין לא צלח הליך שיקומי.

בנסיבות אלה, עתרה המאשימה להשתתף מאסר בפועל בהתאם למתחמים האמורים, לצד מאסר מותנה וקנס.

8. ב"כ הנאשם טען כי בחודש ינואר 2018 הוקלו תנאי השחרור בהם נתון הנאשם והוא שולב במסגרות טיפוליות שונות, כשבמקביל הנאשם משמש כמפרנס יחיד למשפחתו. השתלבותו בהליך הטיפולי הייתה ללא מעידות, תוך שיתוף פעולה מלא מצדו, וללא הפרות תנאי שחרורו, והוא אף רכש כלים להתמודדות עם קשייו, באופן שיש בו כדי להעיד על הפחתה במסוכנות הנשקפת ממנו. עוד נטען כי בהתאם לתיקון 113 לחוק העונשין ניתן לחרוג ממתחם הענישה בשל שיקולי שיקום, ואת עניינו של הנאשם יש לבחון ביחס לנקודת הפתיחה ממנה החל, והעובדה כי בני הזוג עתידים להישאר נשואים, ללא כוונה להתגרש, ולהמשיך ולגדל את ילדיהם המשותפים ביחד. בנסיבות אלה, אינטרס השיקום אינו רק אינטרס פרטי של הנאשם כי אם אינטרס ציבורי למען יוכלו בני הזוג לשקם יחסיהם ולבל יתמוטט התא המשפחתי מבחינה כלכלית. בנוסף, נטען כי חל שינוי בתפיסתו של הנאשם את המציאות לאור ההליך הפלילי, וכי יש בכך כדי לשמש גורם מרתיע עבורו.

בהתייחס לנסיבות ביצוע העבירות טען ב"כ הנאשם שיש לתת את הדעת לנסיבות לקולא - מדובר בעבירות שבוצעו באופן ספונטני ולא מתוכנן מצד הנאשם, האלימות אינה מצויה ברף הגבוה של המתחם או מעידה על אכזריות מצדו, קיומו של מצב נפשי קשה ברקע, שלא טופל, כמו גם עבר כמעט נקי (כולל הרשעה פלילית אחת שאינה ממן העניין), הודאתו במסגרת התיק המצורף החמור יותר מבחינת אופי האישומים, הבעת החרטה ועמדתה החיובית של המתלוננת.

ב"כ הנאשם הפנה לאסופת פסיקה שהמשותף לה הוא שביכרה את הפן השיקומי על פני מיצוי הדין עם הנאשמים שם, וביקש לאמץ את המלצת שירות המבחן בנוגע להשתתף עונש צופה פני עתיד בלבד. לחילופין, עתר ב"כ הנאשם להסתפק בהטלת צו של"צ או לבחון הטלת מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות.

9. הנאשם בדברו האחרון הביע חרטה על המעשים, והוסיף כי מבקש להמשיך בהליך הטיפולי בו החל, לשוב לחיק משפחתו ולגדל את ילדיו.

דין והכרעה

10. תופעת האלימות בתוך המשפחה היא בבחינת "**מכת מדינה**" הנתפסת כבעלת חומרה מיוחדת לאור הציפייה

כי דווקא במסגרת התא המשפחתי בו מצופה כי יזכה הפרט לביטחון אישי, אהבה וכבוד, מופעלת אלימות כלפי החלש תוך ניצול של פערי כוחות גדולים (ע"פ 6758/07 פלוני נ' מדינת ישראל (11.10.2007)), ואלו מבוצעות בין כתלי הבית פנימה, לעיתים רבות באופן נסתר מהסביבה, תוך תחושת התוקף כי יכול לנהוג במשפחתו כרצונו, משל היו קניינו (ע"פ 2358/14 טופז נ' מדינת ישראל (21.05.2014)).

11. הערכים החברתיים המוגנים בהם פגע הנאשם במעשיו עניינם הגנה על שלמות גופו של אדם, על ביטחונו האישי ועל שלוות נפשו, כמו גם שמירה על התא המשפחתי ומניעת פגיעה בו. דברים אלה מקבלים משנה תוקף מקום בו מדובר בפגיעה באישה במסגרת התא המשפחתי, ביתה מבצרה, בו אמורה לחוש ביטחון אישי מלא (ע"פ 11917/04 נורדיצקי נ' מדינת ישראל (19.05.2005)).

מידת הפגיעה של הנאשם בערכים מוגנים אלה היא ממשית, הואיל ומדובר בשלושה אירועי אלימות פיזית ומילולית, כשהאישומים בתיק המצורף בוצעו בסמיכות זה לזה, ובסמוך לאחר הרשעת הנאשם בתיק העיקרי בתקופה בה הופנה לממונה על עבודות השירות. כן אין לזלזל בחומרת מעשיו של הנאשם, שגם אם אינם מצויים ברף הגבוה של מעשי האלימות, עדיין כוללים שימוש בסכין (במספר הזדמנויות) ובכבל טלפון, חניקתה של המתלוננת באמצעותו, וגרימת חבלות למתלוננת - כאשר המעשים בוצעו לעיני ילדיהם הקטינים של בני הזוג, אשר התחננו בפני הנאשם שיעזוב את המתלוננת, כשבאחד המקרים אף לא היה בנוכחותו של אחי הנאשם כדי להרגיעו והאחרון נאלץ להחזיק את הנאשם שהמשיך לאיים על המתלוננת, ובמקרה אחר - שב הנאשם והכה את המתלוננת עת יצאה מחדר הבן, לאחר שהכה אותה קודם לכן, ואף הסלים את האלימות בכך שהפילה לארץ ואיים עליה בסכין כי ירצח אותה.

נקל לשער, איפוא, את הנזק הנפשי שנגרם לילדיהם הקטינים של הנאשם והמתלוננת, כאשר לנגד עיניהם היכה הנאשם את המתלוננת, איים עליה באמצעות סכין עד שנאלצו להתחנן בפניו שיניח לה. עוד נקל לשער את מידת הפגיעה וההשפלה שחוותה המתלוננת ואת הפגיעה בסמכות ההורית שלה כלפי הילדים.

12. בבחינת הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, איפוא, בהתאם לסעיף 40ט(א)(4) לחוק העונשין, יש לתת משקל לשיקולים כדלקמן: **הנזק שנגרם ושצפוי היה להיגרם מביצוע העבירות** - הגם שלמעשה רק באישום הראשון בתיק המצורף נגרמו חבלות בגופה של המתלוננת, שאין ברף הגבוה, ומסתכמות בסימנים אדומים והמטומות בידה וברגלה, הרי שהנזק שצפוי היה להיגרם ממעשי הנאשם חמור לאין ערוך, בעיקר נוכח העובדה כי מדובר בחניקתה של המתלוננת באמצעות כבל חשמל והצמדת סכין לצווארה. לאמור יש להוסיף את הנזק הנפשי שנגרם למתלוננת ולקטינים שהיו עדים לחלק ממעשי האלימות, שאף הוא נזק ממשי ולעיתים אף החמור שבהם; **האכזריות, האלימות וההתעללות של הנאשם בנפגע העבירה או ניצולו** - מעשיו של הנאשם מהווים התנהגות אכזרית ואלימה. הוא נקט כלפי המתלוננת במספר הזדמנויות באלימות מילולית ופיזית, הפליא בה מכותיו, אף לעיני ילדיהם הקטינים, חנק אותה, הצמיד סכין לצווארה בשתי הזדמנויות, בעט בה, גרר אותה ונתן לה אגרופים; **הניצול לרעה של כוחו או מעמדו של הנאשם או של יחסיו עם נפגע העבירה** - בנסיבות אלה מעשיו של הנאשם מהווים ניצול בוטה של היותו בעלה של המתלוננת, המתגורר עמה באותו בית, והאמון על פרנסתה ורווחתה, כמו גם של ילדיהם, באופן שמקשה עליה להתלונן עליו או להתגרש ממנו, מלבד העובדה כי מהלך עליה אימים.

מנגד, כאמור, ולקולא, יש ליתן את הדעת לכך שהחבלות שנגרמו למתלוננת אינן חמורות והיא לא נזקקה לטיפול רפואי; הנאשם, חרף העובדה שאיים באמצעות סכין לא מימש איומיו כלפי המתלוננת ופגע בה באמצעות הסכין; לא

הופעלה אלימות כלפי הילדים הקטינים.

13. בחינת מדיניות הענישה הנוהגת באשר ל**עבירות** המתוארות בכתב האישום שבתיק העיקרי ובאישום השני בתיק המצורף, בגין תקיפת בת זוג ואיומים, מעלה כי הפסיקה הטילה מנעד רחב של עונשים, **בהתאם לנסיבות כל מקרה ומקרה** - החל בעונשים הצופים פני עתיד, עבור לעונשי מאסר שיכול וירוצו בעבודות שרות וכלה בעונשי מאסר בכליאה ממשית (ראה, לדוגמא: רע"פ 3629/11 **פלוני נ' מדינת ישראל** (18.05.2011); רע"פ 1293/08 **קורניק נ' מדינת ישראל** (25.06.2008); עפ"ג (י-ם) 10831-09-16 **חרידין נ' מדינת ישראל** (23.11.2016); ת"פ (כ"ס) 43924-10-14 **מדינת ישראל נ' רחמים** (2.5.2016)).

אף בחינת מדיניות הענישה הנוהגת באשר ל**עבירות** המתוארות באישום הראשון בתיק המצורף, שעניינו תקיפה חבלנית של בת זוג, מעלה כי במקרים דומים הוטלו עונשים במנעד רחב, כדלקמן:

ברע"פ 1631/12 **פדידה נ' מדינת ישראל** (27.02.2012) נדחתה בקשת רשות ערעור של מבקש שדינו נגזר ל**מאסר בן 18 חודשים** לאחר שהודה והורשע בעבירות תקיפה הגורמת חבלה של ממש של בת זוג והפרת הוראה חוקית. לאחר שהוצא נגדו צו הרחקה מגרושתו, הפר את הצו והגיע לביתה, החל להטרדה ולהעליבה ותקף אותה בכך שהיכה אותה במכות ידיים על ראשה ועל מצחה ונגרמה לה חבלה של ממש באזור בית השחי ובמקומות נוספים בגופה. בנוסף הניף חגורה לעבר צווארה של המתלוננת והחל לחנוק אותה באמצעות החגורה.

ברע"פ 1826/11 **אהרון נ' מדינת ישראל** (08.03.2011) נדחתה בקשת רשות ערעור של מבקש שדינו נגזר ל**מאסר בן 9 חודשים** לאחר שהורשע על פי הודאתו בתקיפה הגורמת חבלה של ממש כנגד בת זוג ואיומים. במהלך ויכוח קולני בינו לבין אשתו תקף אותה בכך שדחף אותה מן החלון, הפילה על הרצפה ונגרמה לה חבלה של ממש. הוא אף איים כי יהרוג אותה ויתאבד בעודו אוחז סכין מטבח.

ברע"פ 3463/15 **קוטוב נ' מדינת ישראל** (21.05.2015) נדחתה בקשת רשות ערעור של מבקש שדינו נגזר ל**מאסר בן 10 חודשים** לאחר שהודה והורשע בתקיפת בת זוג הגורמת חבלה של ממש, תקיפת בת זוג, והיזק לרכוש במזיד. המבקש תקף את בת זוגו בכך שסטר בפניה וגרם לה שטף דם בסמוך לעינה הימנית, ופצע מדמם בשפתה התחתונה, וקרא לעברה: "אני מת לתת לך סטירות אבל תעזרי לי שלא". במועד אחר, הפשיל את מכנסיה, נטל חגורה והכה בישבנה באמצעותה, ושבר את משקפיה.

ברע"פ 8323/12 **שוקרון נ' מדינת ישראל** (19.11.2012) נדחתה בקשת רשות ערעור של מבקש שדינו נגזר ל**מאסר בן 8 חודשים** לאחר שהודה והורשע בתקיפה הגורמת חבלה של ממש כלפי בת זוג. המבקש תקף אתהמתלוננת בכך שהלם בה באגרופיו בצלעותיה, גרם לה לשבר בצלע, וכן גרם לנזק לרכוש.

[עוד ראה: ת"פ (כ"ס) 47019-07-16 **מדינת ישראל נ' סלאמה** (1.2.2017); ת"פ (רמלה) 32056-01-14 **מדינת ישראל נ' פלוני** (מיום 29.12.2014); ת"פ (פ"ת) 38322-10-13 **מדינת ישראל נ' רוסיה** (05.05.2014)].

14. בנסיבות אלה, **ונוכח הנסיבות הקשורות בביצוע העבירות**, כמפורט בפיסקה 12, אני קובע כי מתחם העונש ההולם לאירוע מושא התיק העיקרי ולאישום השני בתיק המצורף **נע ממאסר לריצוי בעבודות שירות ועד ל-12**

חודשי מאסר; ומתחם העונש ההולם בגין האישום הראשון בתיק המצורף נע מ-8 חודשי מאסר בפועל ועד ל-18 חודשי מאסר בפועל.

גזירת עונשו של הנאשם בתוך המתחם - חריגה מטעמי שיקום?

15. לאחר קביעת מתחמי הענישה ההולמים, יש למקם את עונשו של הנאשם בתוך מתחמים אלה, תוך התחשבות בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה, כדלקמן:

א. **הפגיעה של העונש במשפחתו של הנאשם** - מדובר בנאשם כבן 43, אב לארבעה ילדים בגילאי 13-5, אשר הם והמתלוננת סמוכים על שולחנו והוא משמש מפרנס יחיד. יש לצפות כי בנסיבות אלה הטלת מאסר ממושך על כתפי הנאשם תביא לקושי כלכלי משמעותי של משפחתו. עוד יש להביא בחשבון כי הנאשם והמתלוננת מתכוונים להמשיך בחיים משותפים.

ב. **נטילת האחריות של הנאשם על מעשיו, וחזרתו למוטב או מאמציו לחזור למוטב** - בתיק העיקרי ביכר הנאשם לנהל הליך הוכחות עד תום ובכך אילץ את המתלוננת להעיד ולהיחקר בחקירה נגדית, על כל המשמעויות הנילוות לכך. בתיק המצורף הודה הנאשם במסגרת הסדר דיוני בשלב מוקדם של ההליך. אף בפני שירות המבחן נטל הנאשם אחריות על המעשים. מהתסקירים עולה כי במהלך ניהול ההליך השתלב הנאשם במסגרות טיפוליות, ובכלל זה "בית נועם", שלא צלח, וב"מרכז לשלום המשפחה" והוא מצוי **בשלב ראשוני של ההליך הטיפולי**. יחד עם זאת, אין להתעלם מכך כי העבירות מושא התיק המצורף בוצעו סמוך לאחר הרשעתו בדין במסגרת התיק העיקרי, טרם מתן גזר הדין, באופן שמעיד כי אין מורא הדין עליו וכי הוא עדיין רחוק מהפנמת חומרת מעשיו.

ג. **עברו הפלילי של הנאשם או העדרו** - מגיליון רישומו הפלילי עולה כי לחובת הנאשם הרשעה משנת 2005 בגין ביצוע עבירת כרייה שלא כדין, שאינה ממך העניין.

ד. **שיתוף הפעולה של הנאשם עם רשויות אכיפת החוק** - כאמור בתיק העיקרי ביכר הנאשם לנהל הוכחות עד תום, על כל המשתמע מכך, ובכלל זה העדת המתלוננת. הגם שאין בכך כדי להחמיר עמו הרי שאינו זכאי להקלה כמי שהודה. בתיק המצורף הודה ובכך חסך עדותה של המתלוננת.

16. בנסיבות אלה, בהן מדובר בשלושה אירועים אלימים כלפי אותה מתלוננת, ששניים מהם בוצעו בסמוך לאחר הרשעתו של הנאשם בתיק העיקרי, עת תיקו תלוי ועומד טרם מתן גזר דין, ונוכח הצורך בהרתעת היחיד ובהרתעת הרבים בעבירות מסוג זה, נראה שיש למקם עונשו של הנאשם מעל הרף התחתון שנקבע על ידי לעיל, והיות ומדובר במספר אירועים, יש להורות על ענישה כוללת.

17. לא ראיתי לחרוג ממתחם העונש ההולם מטעמי שיקום, זאת נוכח חומרת העבירות, העובדה שמדובר בשלושה מקרים שונים, כלפי אותה מתלוננת, כאשר קיימת הסלמה בהתנהגות הנאשם, וכאשר האירועים מושא כתב האישום המצורף בוצעו בעת שההליך העיקרי כנגד הנאשם היה בעיצומו. מלבד זאת, הנאשם אכן השתלב בהליך טיפולי אך כפי שציין שירות המבחן הוא מצוי **בשלב ראשוני בלבד**. לפיכך, אין בידי לקבל את המלצת שירות המבחן אשר חורגת במידה ניכרת לקולא ממתחמי הענישה ומעונש ראוי. ראה לענין זה רע"פ 6464/18 מורן נ' מדינת ישראל (14.10.2018) שם נאמר:

"יש לזכור כי המחוקק אינו מעניק עדיפות ברורה לשיקולי שיקום על פני שיקולים אחרים, כגון שמירה על שלום הציבור או הרתעה (ראו, למשל, רע"פ 3058/18 רחמילוב נ' מדינת ישראל, בפסקה 9 (23.4.2018)), ועל הענישה לתת ביטוי למכלול נסיבות המקרה הפרטני וחומרתו. בהקשר זה, יש לציין את

מגמת ההחמרה בענישה בעבירות כגון אלה במקרה שלפנינו, שנועדה לשרש את תופעת האלימות כלפי נשים מידי בני זוגן (ראו, למשל, עניין פלוני, בפסקה 11)... משכך, לא מצאתי להתערב בקביעות הערכאות קמא לפיהן המלצת שירות המבחן אינה תואמת את חומרת מעשי המבקש ואין לאמצה, גם בהינתן תסקיר המבחן העדכני. כזכור, המלצת שירות המבחן אינה מחייבת את בתי המשפט, ושיקולי הענישה שעליו לשקול הינם רחבים יותר מאלו של שירות המבחן וכוללים שיקולים נוספים."

18. יחד עם זאת, ינתן משקל בענייננו לעובדה כי הנאשם השתלב בהליך טיפולי, כמו גם לעובדה כי לא שב להסתבך בפלילים בכלל ובעבירות הנדונות כלפי המתלוננת בפרט, כשברקע אינטרס חשוב בשיקום התא המשפחתי בהיותם זוג נשוי. עוד תילקח בחשבון תקופת המעצר בה יה נתון הנאשם והתקופה בה היה נתון בתנאים מגבילים.

19. מכל האמור אני סבור כי לאור עקרון ההלימה אין מנוס מהטלת מאסר מאחורי סורג ובריש על הנאשם בנסיבות אלה, הגם שאין למצות עמו את הדין, כמפורט לעיל. בנוסף, נוכח מצבו הכלכלי הדחוק של הנאשם והיותו המפרנס היחיד, מצאתי לנכון להימנע מהטלת רכיבים כספיים במסגרת גזר הדין.

20. לאור האמור לעיל אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 10 חודשי מאסר בפועל, בניכוי ימי מעצרו 19.6.15-18.6.15; 9.7.17-28.4.17. הנאשם יתייצב לריצוי עונשו בבית סוהר הדרים כשבידו תעודת זהות ביום 18.12.18 שעה 10:00.

התנאים המגבילים בהם נתון הנאשם, לרבות הערבויות הכספיות, ימשיכו לחול עד להתייצבות הנאשם למאסר.

ב. 6 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים מיום שחרורו שלא יעבור כל עבירת אלימות, לרבות עבירת איומים.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי מרכז בתוך 45 יום.

ניתן היום, י' כסלו תשע"ט, 18 נובמבר 2018, במעמד ב"כ המאשימה, עו"ד אוראל צבע רוזנצווייג, הנאשם ובא-כוחו עו"ד מג'דולין בשארה ממשד עו"ד פאדי חמדאן.